

Meklējiet rakstos!

Misiņa bibliotēkai
un Kārlim Eglem

130

MEKLĒJIET RAKSTOS! Misiņa bibliotēkai un Kārlim Eglem 130

Rakstu krājums izdots ar Latvijas Universitātes Humanitāro zinātņu padomes 2018. gada 16. maija lēmumu, protokols Nr. 7.

Rakstu krājumā izmantoti zinātnisko konferenču materiāli:

Starptautiskā zinātniskā konference, veltīta Misiņa bibliotēkas 130. gadskārtai: "Meklējiet rakstos!" 2015. gada 18. septembrī;

Starptautiskā zinātniskā konference, veltīta Kārļa Egles 130. dzimšanas dienai: "... ja Tu vari priecāties par darbu, kas Tev sagādā gandarījumu, tad tā ir Tava paradīze..." 2017. gada 15. septembrī.

Sastādītāja un zinātniskā redaktore: *Dr. phil.* Ineta Kivle

Zinātniskie recenzenti: *Dr. philol.* Ināra Klekere
Dr. philol. Pauls Daija
Dr. phil. Aija Priedīte-Kleinhofa

Literārais redaktors: Oskars Lapsiņš

Tulkotāja uz angļu valodu: Edīte Muižniece

Angļu valodas redaktore: Andra Damberga

Maketētāja: Andra Liepiņa

Dizains: Aivars Plotka

Fotogrāfijas un attēli no LU Akadēmiskās bibliotēkas, Latvijas Valsts vēstures arhīva, Latvijas Arhitektūras muzeja, J. Jaunzema ģimenes kolekcijas

- © Latvijas Universitāte, Latvijas Universitātes Akadēmiskā bibliotēka, 2018
- © Autori: Vita Aišpure, Jana Dreimane, Ina Druvieta, Linda Eltermane, Silvestrs Gaižūns, Dagnija Ivbule, Gunta Jaunmuktāne, Ineta Kivle, Venta Kocere, Valdis Mazulis, Monika Mihališina, Ieva Mīlgrāve, Inese Sirica, Anna Strode, Jouko Talonens, Viesturs Zanders, 2018
- © Fotogrāfijas un attēli – autortiesību atbildība rakstu autoriem: Jana Dreimane, Linda Eltermane, Dagnija Ivbule, Gunta Jaunmuktāne, Venta Kocere, Valdis Mazulis, Monika Mihališina, Inese Sirica, Anna Strode, Viesturs Zanders, 2018
- © Dizains: Aivars Plotka, 2018

Saturs

Ina Druviete Priekšvārds	7
MISIŅA BIBLIOTĒKA UN GRĀMATNIECĪBA	11
Gunta Jaunmuktāne Misiņa bibliotēka laiku lokos	13
Gunta Jaunmuktāne Misiņa bibliotēkas rokrakstu fonds: “.. rokraksti nav tikai dokumenti vien ..”	31
Vita Aišpure Misiņa bibliotēka Latvijas Valsts arhīva materiālos	45
Dagnija Ivbule Grāmatniecība un bibliogrāfija Latvijā 20. un 21. gadsimtā: nozīmīgākie sasniegumi	59
Valdis Mazulis Misiņa bibliotēkas digitālās kolekcijas	91
KĀRLIS EGLE: PERSONĪBA UN DARBS	113
Venta Kocere Kārļa Egles devums latviešu un ukraiņu literāro sakaru izpētē	115
Dagnija Ivbule Bibliogrāfija – autora devuma sabiedriska prezentācija	123
Viesturs Zanders Latviešu grāmatniecības lappuses Kārļa Egles dienu piezīmēs	135
Jana Dreimane Diplomētā bibliotekāre Maija Redliha: ieskats viņas dzīves lappusēs	145
Inese Sirica Jānis Jaunzems, Kārlis Egle un Druvienas vecās skolas muzejs	157

BIBLIOTĒKAS KRĀJUMS – NERIMSTOŠS PĒTNIECĪBAS LAUKS	171
Ineta Kivle Kārļa Egles “Atziņas”: autobiogrāfijas hermeneitiskais horizonts	173
Ieva Milgrāve Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas krājuma avoti – rokdarbu un mājturības vēsturiskās attīstības izpētes pamats	183
Linda Eltermane Kārļa Egles un Rūdolfa Egles arhīvu literārie materiāli: Mihaila Ļermontova recepcija latviešu kultūrā	205
Monika Mihališina Latviešu un poļu kultūras kontakti Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas materiālos	213
Silvestrs Gaižūns Dante Aligiēri un lietuviešu literatūra	223
Silvestrs Gaižūns Rabindranats Tagore un Lietuva	231
Anna Strode 17. gadsimta Rīgā iespiesto latīņu akadēmisko tekstu raksturiežīmes	237
Jouko Talonens Misiņa bibliotēka no somu baznīcas vēsturnieka skatpunkta	251
Ineta Kivle <i>Summary. Search in Texts! Misiņš Library, Kārlis Egle 130</i>	253
<i>Annotations</i>	289
<i>Autori</i>	307
<i>Personu rādītājs</i>	310

Dagnija Ivbule

Bibliogrāfija – autora devuma sabiedriska prezentācija

Latviešu grāmatniecības, bibliotekārais un bibliogrāfiskais darbs vairāk nekā pusgadsimtu ir cieši saistīts ar Kārļa Egles vārdu. Plašais interešu loks un nenogurdināmās darba spējas ļāva viņam vienlaikus pievērsties arī tulkošanai, literatūrzinātnei, literatūrkritikai un pedagoģijai. Vairāk nekā četrdesmit gadus K. Egles darbība saistīta ar Misiņa bibliotēku. Tikpat garš ir arī viņa kā bibliogrāfa darba mūžs, kas sācies jau 20. gadsimta 20. gados. 1966. gadā K. Egles 60 darba mūža gadiem veltītajā bibliotēkas kolēģu sagatavotajā biobibliogrāfijā 1440 nosaukumi ir viņa paša publikācijas, tulkotās, sakopotās grāmatas, sastādītās bibliogrāfijas, bibliogrāfiskie saraksti, piezīmes, pārskati, apskati. Vairāk nekā 100 publikāciju veltītas viņa darba mūžam. Ielūkojoties nacionālās bibliogrāfijas elektroniskajās datubāzēs tagad, redzams, ka K. Egles biobibliogrāfiju 2017. gadā varētu vēl papildināt ar vairāk nekā 250 ierakstiem; tie ir izdevumi ar viņa tulkojumiem, atmiņām, recenzijas par viņa sastādītajām bibliogrāfijām, atceres nozīmīgākajās jubilejās.

Kārlis Egle, Jāņa Misiņa ietekmē pievērsies bibliogrāfijai, atzinīgi izteicies arī par Valsts bibliotēkas bibliogrāfiskajiem izdevumiem “Latviešu (Latvijas) zinātne un literatūra”, “Valsts bibliotēkas biļetens”, novērtējot to sabiedrisko nozīmi: “Pakāpeniski un sistemātiski tur norisinās atzīstams darbs, kas atvieglo pieeju latvisko grāmatu pasaulei un periodisko izdevumu saturam ne tikai bibliotēkas darbiniekiem, bet arī katram ārpus bibliotēkas. Pēdējiem šo ceļu nolīdzina un padara ērtu drukātie bibliogrāfiskie rādītāji, kādus Valsts bibliotēka laidusi klajā jau vairākus...” (1929), “Latvijā pēdējos gados pāri par 350 dažādu žurnālu un laikrakstu, kur bieži vien noglabāti plaši un svarīgi raksti visdažādākos jautājumos. Var iedomāties, cik ļoti daudz neproduktīva darba un enerģijas būtu jāizšķiež, ja katram zinātniekam šie neskaitāmie sējumi būtu jāpāršķirsta, lai gūtu pārskatu par rakstiem vienā vaj otrā jautājumā. Valsts bibliotēkas rādītāji “Latvijas zinātne un literatūra” šīs veltās pūles tad nu pilnīgi aiztaupa” (1933), “Tādā kārtā ar šo bibliogrāfiju stipri atvieglināts tiek darbs, strādājot pie kāda atsevišķa autora vai atsevišķa temata. Tur slēpjas bibliogrāfijas praktiskā nozīme un vajadzība” (1935).

1938. gadā, recenzējot kārtējo Valsts bibliotēkas sagatavoto periodikā iespiesto rakstu rādītāju, K. Egle izsaka vēlmi, "lai Valsts bibliotēka savu darbu vēl paplašinātu, sagādājot arī speciālas bibliogrāfijas, kas literārā un zinātniskā darbā tik nepieciešamas, piemēram: par atsevišķām zinātnes disciplinām, par rakstniecības paveidiem un mākslu, par latviešu autoru darbu tulkojumiem svešās valodās un par ievērojamu sveštautu autoru darbu tulkojumiem latviešu valodā u. tmldz. Tādi speciāli pārskati un rādītāji bibliotēku darbiniekiem, kā arī zinātnes, rakstniecības un mākslas pētniekiem ir tikpat nepieciešami un noderīgi kā vispārējie rādītāji".

Kā piemēru var minēt sēriju "Latviešu revolucionārie darbinieki" (iznāca no 1965. līdz 1975. gadam), kurā var iegūt attiecīgo autoru daudzo pseidonīmu atšifrējumus, jo viņi bija arī literāti, literatūras kritiķi, zinātnieki. Tas noder pašreizējā darbā, atšifrējot autorus, viņu publikācijas par saviem laikabiedriem.

Pēckara gados K. Egle bija rosīgs galvenokārt bibliogrāfijas nozarē. 1947. gadā tiešā K. Egles vadībā un līdzdarbībā bibliogrāfu kolektīvā sākās darbs pie "Latviešu periodikas" rādītāja, ko tolaik Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Misiņa bibliotēkas darba plānos dēvēja par materiāliem "Latviešu rakstniecības rādītāja" III daļai. Pirmās ziņas par šā darba rezultātiem parādās 1954. gadā "Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis", atzīmējot, cik jau paveikts un ka periodikas rādītāja sastādīšanu bibliotēka ir izvērsusi kā zinātniski pētniecisku darbu, lai rādītāja struktūrā un sistēmā ietvertu pēc iespējas plašāku materiālu, lai būtu redzams arī tā raksturs, būtība. Tas izraisīja vēlāk plašas debates darba gaitā pie periodiskā izdevumu rādītāja 3. sējuma, kas aptvēra tā sauktās buržuāziskās Latvijas laika izdevumus (1920–1940), kā arī pirms tā manuskripta iesniegšanas izdevniecībā, kad jau 1408 avotu nosaukumi bija pilnībā izpētīti un aprakstīti. Ir saglabājušies darba apspriežu protokoli no 1977. gada, kad darbs bija sākuma stadijā, līdz 1986. gadam, kad rādītāja manuskriptu gatavojās iesniegt izdevniecībā "Zinātne". Uzsvērts, ka darbs ļoti vajadzīgs, bet varētu būt ar ierobežotu lietošanu, ka sašaurināt aprakstu nevajadzētu, jo visām rādītāja daļām jābūt vienveidīgi sastādītām, aprakstu kartotēka glabāsies specfondā. Tālāk spriests par izdevumu hronoloģiskajām robežām, nolemts aprakstīt līdz izdevuma pēdējam numuram, ja tas vēl turpinās 1940. gadā Padomju Latvijā, kā arī – kādus izdevumus rādītājā uzņemt, kādus – ne. Uzskatīts, ka satura anotācijas neko nedos, tāpēc manuskriptā tās nav jāuzņem. Bažas ir par izdevuma apjomu – vai to varēs izdot tipogrāfiski (bija 1000 mašīnraksta lappušu). Nevajagot pēc principa – jo vairāk, jo labāk. Manuskripta tapšanas gaitā nolemj neņemt ārā nevienu personu, lai gan ir norādes par piecām personām (Rūdolfs Bangerskis, Jānis Dāvis, Kārlis Goppers, Edvarts Virza, Frīdrihs Briedis), kuru vārdus nav

vēlams publicēt. Vēl nav skaidrs, vai rādītājs būs tikai dienesta vajadzībām vai adresēts visiem. Iesaka izvēlēties recenzentus, piemēram, vēsturniekus Aleksandru Drīzuli, Ēriku Žagaru, bibliogrāfi Olgu Pūci. Diemžēl grūtības sagādāja rādītāja 3. sējuma priekšvārda skaidra politiskā uzskata noformulēšana, uz ko aizrādīja gan sējuma redakcijas kolēģija (Ilze Andersone, Eduards Arājs, atb. red. Juris Kokts, Jānis Paeglis), gan recenzenti. Kā atzīmē recenzents, rādītāja specifika ir tā, ka gandrīz visi tajā iekļautie izdevumi atrodas speciālā glabāšanā un pieejami tikai nelielam pētnieku lokam. Tie bija pieejami, norādot pētniecības tēmu, tikai ar bibliotēkas direktora atļauju, ko izsniedza uz vienu gadu. Pēc tam vajadzēja to atjaunot.

Šī bibliogrāfiskā rādītāja adresāti būtu ne tikai bibliotēku darbinieki un pētnieki, bet arī preses, muzeju un arhīvu darbinieki, novadpētnieki, vēsturnieki u. c. dažādu nozaru speciālisti, tāpēc krājums ir nepieciešams un tā izdošana būtu apsveicama. Bija dažas iebildes par krājuma saturu. No tā būtu jāizņem visi "latviešu fašistisko grupu" ("galējo latviešu ekstrēmistu") izdevumi, kaut arī tie veido buržuāziskās preses vienu daļu, piemērot tiem zinātnisko apstrādes metodi nevajag, tos var minēt pielikumā ar izdošanas gadu. Kopumā norādīti 22 izdevumi. Redkolēģijas sēdē kopā ar sastādītājiem tika nospriests, ka recenzijas jāņem vērā, bet jāmēģina cīnīties par iespējami pilnīgāku rādītāju, lai tas iznāk pēc iespējas mazāk kariķēts, jāatrod ar recenzentu kompromiss starp modrību un pilnību, jāizskata, cik tālu var piekāpties, lai darbs nezaudētu savu vērtību, lai, ņemot vērā visus ieteiktos labojumus, gala variants neaprobežotos ar ieteicošo rādītāju. Nodaļā, apspriežot 3. sējuma manuskripta turpmāko likteni, 1986. gada 5. februārī nolēma, ka rādītājs jā saglabā pēc iespējas pilnīgāks, ka "Latviešu periodika" ir nevis ieteicošais, bet gan zinātniskais rādītājs, ka Valsts bibliotēkā sagatavotie Augusta Ģintera bibliogrāfiskie rādītāji ("Latviešu (Latvijas) zinātne un literatūra"), kuros tāpat ir ziņas par šiem reakcionārajiem izdevumiem, ir pieejami jebkuram lasītājam, un virzīt sagatavoto manuskriptu tālāk uz Zinātnisko padomi, paturot vērā nodaļas darbinieku izteiktos aizrādījumus.

Cik nozīmīgi šādus darbus veikt laikus, rāda sarakste, strādājot pie revolucionārās periodikas rādītāja. Tā ir sarakste ar laikmeta lieciniekiem, šā posma vēstures pētniekiem, pašiem šo notikumu līdzdalībniekiem, kad viņi darbojās gan legāli, gan nelegāli, ar svešiem vārdiem. Ir saglabājusies sarakste ar muzejiem, arhīviem, bibliotēkām, institūtiem Latvijā un bijušajā Padomju Savienībā (sk. 26. att.), ar atsevišķām personām – Andreju Balodi, Annu Saksi, Jūliju Ķiperu, Žani Grīvu, Pēteri Nomali, Jezupu Laganovski, Arturu Heniņu un citiem, lai precizētu, noskaidrotu daudzus faktus, informāciju. Bet tas neattiecas tikai uz t. s. revolucionārās cīņas posmu. Tas ir aktuāli jebkurā laikā, arī tagad apkopojot dažādu autoru mūža devumu, nododot to

sabiedrībai. Jāpiekrīt K. Egles sacītajam: “Jāžēlo tas darbs, kas nav padarīts. Tās atmiņas, kas nav uzrakstītas, tie dzīves vērojumi, kas varētu citiem parādīt, kā labāk un pilnīgāk dzīvot. Daudz palicis neuzrakstīts par literatūras un grāmatniecības vēsturi. Lai tagad raksta jaunie, bet tiem būs grūtāk – tie tos laikus paši nav redzējuši un līdzī dzīvojuši.” Valdemārs Ancītis uzsver, ka Egle pazinis Krišjāni Baronu, Kaudzītes Matīsu, Rūdolfu Blaumani, Valdi, Raini, Kārli Skalbi, Jāni Jaunsudrabiņu, Andreju Upīti, Jāni Ziemeļnieku, Eriku Ādamsonu, Jāni Medeni, Aleksandru Čaku un vēl citus, kuru vārdi neizdzēšami ierakstīti mūsu rakstniecības un kultūras vēsturē. Viņš tos ne vien pazina, bet arī palīdzējis viņu vārdus ierakstīt vēsturē.

Sagatavojot Latviešu periodikas 4. sējumu, ne tā sastādītājam, ne recenzentam vairs nebija jādomā par marksistiski partijisku vērtējumu, politisko nostāju. Izdevumi nebija jāsadala padomju, partizānu, nacionālās pretestības kustības, latviešu karavīru un vācu nacistiskās okupācijas izdevumos, izdevumos ārpus Latvijas. 1988. gada 14. decembra protokolā par 4. sējuma sastādīšanu nolemts uzņemt visus šajā periodā iznākušos izdevumus latviešu valodā, kā pielikumus neminēt fašistiskās propagandas lapeles, izmantotajā literatūrā minēt arī emigrantu literatūru pat ar diviem zīmogiem, kuru pētniekiem bija iespējams lasīt tikai ar Latvijas Kompartijas Centrālās Komitejas Aģitācijas un propagandas daļas speciāli izsniegtām atļaujām pēc tās apstiprinātā saraksta.

Vienotu preses kopainu (1768–1945) sniedz šim sējumam pievienotais alfabētiskais 1.–4. sējumā ievietoto izdevumu nosaukumu rādītājs, bet sistēmātiskais rādītājs palīdz orientēties atsevišķu nozaru pētniekiem un citiem interesentiem. Ne mazāk noderīgi ir ietvertie labojumi un precizējumi, papildinājumi iepriekš izdotajiem sējumiem.

Kopumā šo rādītāju recenzenti nodēvējuši gan par ceļvedi, gan prožektoru, rokasgrāmatu, latviešu preses enciklopēdiju. Asāks ir kolekcionāra vērtējums, norādīts uz nepilnībām un neprecizitātēm, bet arī atzīts, ka bibliogrāfa darbs ir atšķirīgs no kolekcionāra darbības un interesēm, bet vēlams abiem sadarboties. Piezīmēs pie rādītāja 3. sējuma lasāms: “Būdami lepni, ka Latvijas Republikā iznākuši tik daudz preses izdevumu, priecāsimies, ka tie tagad top pieejami visiem, – paliksim cerībās uz slēgto fondu neatgriešanos un pratisim vērtēt iepriekšējo paaudžu sarūpētās kultūras liecības!”

Jāatzīst, ka sabiedrībai vēl arvien nav pieejama arī Raiņa darbu bibliogrāfija. Kā 1956. gadā atzīmē K. Egle, “bibliogrāfijas par Raini un viņa darbiem ir pārāk trūcīgas, maz vēribas veltīts dižā dzejnieka literārā mantojuma dokumentācijai, (..) tās pašas izkaisītas pa vairākiem izdevumiem”. 1954. gadā iznākušajā Jāņa Niedres sastādītajā rakstu krājumā “J. Raiņa daiļrade” ir pievienota K. Egles sastādītā bibliogrāfija par Raini, bet tajā uzņemti tikai atsevišķās grāmatās latviski un citās valodās iznākušie darbi

līdz 1954. gada 1. martam. 1976. gadā stāvoklis ir līdzīgs. Par to Raiņa dienās raksta gan literatūrkritiķis, bibliogrāfs Valdemārs Ancītis, gan rādītāja “Latviešu periodika” 2.–4. sējumu sastādītāja, Raiņa bibliogrāfijas turpinātāja Ērika Fligere. Ir pagājis gandrīz pusgadsimts kopš Raiņa nāves, publicēts ļoti daudz rakstu par Raini, izdotas plašas monogrāfijas, bet joprojām nav publicēta Raiņa bibliogrāfija. Pētnieki pamatojas uz savām kartotēkām, šķirsta avīžu un žurnālu komplektus, zaudē milzumu laika, bet tik un tā nevar aptvert visu, ko rakstījis Rainis, kas rakstīts par viņu un viņa darbiem, un tāpēc rodas kļūdas “Kopoto rakstu” (1947–1951) komentāros.

Pirmie nozīmīgākos bibliogrāfiskos materiālus par Raini 20. gadsimta sākumā sakopoja Jānis Misiņš, Pēteris Ērmanis, Kārlis Egle. Viņi ietvēra arī materiālus, kas nebija reģistrēti Latvijas oficiālajos bibliogrāfiskajos izdevumos, kā arī publikācijas toreizējā Padomju Savienībā 20. gadsimta 30. gados. Raiņa darbu bibliografēšanā daudz paveica Antons Birkerts, kopš 40. gadiem Raiņa bibliogrāfiju turpināja veidot K. Egle: 1965. gadā sagatavots manuskripts – vairāk nekā 2000 lappušu mašīnrakstā. Ilgajos gados vākto materiālu K. Egle sakārtojās pēc paša sīki izstrādātas shēmas. No dažādiem avotiem savākts vienuviet viss par Raini 65 valodās, no kurām 43 ir bijušo PSRS tautu valodas. Tas viss tapis, sadarbojoties bibliogrāfiem. K. Egle sarakstījās ar 137 bibliotēkām: 49 republikāniskām un zinātniskām bibliotēkām, 76 apgabalu bibliotēkām bijušajā PSRS, 12 ārzemju bibliotēkām. Kā izsakās K. Egles dzīvesbiedre Elmīra Egle, visi šo bibliotēku darbinieki bijuši ļoti atsaucīgi.

Nozīmīgā darba personālajā bibliogrāfijā viens eksemplārs atrodas Rakstniecības un mūzikas muzejā, otrs – Misiņa bibliotēkā. Raiņa 110. jubilejas gadā sāka iznākt Raiņa gadagrāmata (līdz pat 1990. gadam), kurai pievienots bibliogrāfiskais rādītājs. Tajā latviešu valodā fiksētas nozīmīgākās Raiņa darbu publikācijas un raksti par dzejnieka dzīvi un daiļradi gan Latvijā, gan ārpus tās robežām no 1965. līdz 1978. gadam. Par 1979. gadu iznākusi kopīga bibliogrāfija ar Aspaziju Raiņa un Aspazijas gadagrāmātā 1992. gadam. Raiņa bibliogrāfijas izdošana būtu ne tikai velte dzejnieka piemiņai, bet arī pieminekļis lielā bibliogrāfiskā darba veicējam K. Eglem. Raiņa bibliogrāfija ir viņa ražēnā mūža pēdējais darbs. Sadarbojoties vairākām institūcijām, šo kapitāldarbu ar papildinājumiem līdz mūsdienām vajadzētu sagatavot izdošanai vai izveidot sabiedriski pieejamu elektronisko datubāzi.

Akadēmiķis, literatūrzinātnieks Jānis Kalniņš stāsta, “kā puslīdz nomocītu atceros K. Egli tajās dienās, kad viņš staigāja no Poncija pie Pilāta, lai tiktu nodrukāta viņa sagatavotā Raiņa bibliogrāfija. Tā bija plaša, un, protams, tās izdošana prasīja lielus līdzekļus. Bet vai tikai dārgums te bija šķērslis? Tā nelikās. Baidījās, ka tajā parādītos daudzi vārdi, resp., uzvārdi, ko tolaik uzskatīja par grāmatās nevēlamiem. Bet iemesli, šķiet, bija vēl dziļāki. Tā bija Krievijas

latviešos ieaudzinātā kopumā negatīvā attieksme pret Raini. Viņš, lūk, no Šveices emigrācijas nebraucis uz pasaulē pirmo sociālistisko valsti, bet uz buržuāzisko Latviju! (..) K. Eglem bija bijusi saruna par Raiņa bibliogrāfijas izdošanu arī Ministru padomē. Tur viņam sacīts, ka nākotnē nesapratīšot, kāpēc tik dārga, šauram speciālistu lokam vien vajadzīga grāmata vispār tikusi izdota. K. Egle tad atsacījies, ka par to nākotnē nebūšot jāskaidrojas, būšot gan jāatbild, kāpēc tāda grāmata nav izdota”.

1968. gadā Jānis Melbārzdīs publikācijā “Izdevumi, kurus gaidām” atzīst, ka Raiņa un A. Upīša bibliogrāfijas par atsevišķiem tematiem nodrukātas fragmentāri un izkaisītas visdažādākos izdevumos, praktiskajam darbam tās ļoti grūti izmantot. Šo grāmatu izdošana sniegtu pilnīgu pārskatu par kāda rakstnieka mūža darbu un visiem, kuriem ir saskare ar literatūru, ļautu atlicināt vairāk laika radošam darbam.

Sākot ar 1947. gadu, A. Upīša dzīves septiņdesmitajā gadā un saistībā ar 50 gadiem kopš viņa pirmajiem mēģinājumiem rakstniecībā, publicētas plašākas bibliogrāfijas par viņa dzīvi un darbiem, turpmāk to papildinot ik pēc pieciem gadiem. Misiņa bibliotēkā ir saglabājusies gan kartotēka, gan A. Upīša bibliogrāfijas manuskripts vairāk nekā 1000 mašīnraksta lappušu (materiāli līdz 70. gadu sākumam) (sk. 27. att.). A. Upīša personālo literatūras rādītāju viņa simtgadē 1977. gadā par padomju laikā publicētajiem darbiem un nozīmīgāko literatūru par viņu sagatavojusi toreizējā V. Lāča Latvijas PSR Valsts bibliotēka. Un tas pagaidām ir viss. 2017. gadā atzīmējam jau A. Upīša 140. dzimšanas dienu.

K. Egle bibliografējis vairāk nekā 80 rakstnieku darbus. Atsevišķās grāmatās viņa un kopā ar kolēģiem sagatavotas un izdotas tikai komponista Jāzeps Vītola, dzejnieka Jāņa Poruka un valodnieka akadēmiķa Jāņa Endzelīna personālās bibliogrāfijas. K. Egli interesēja ne tikai latviešu autoru devums (tapuši, piemēram, Eduarda Veidenbauma, brāļu Kaudzīšu, Linarda Laicena, Viļa Lāča darbu bibliogrāfiskie pārskati, piezīmes), viņš arī rūpējās, lai pie latviešu lasītājiem nonāktu citu tautu literārās vērtības – gan tulkojot, sastādot, veidojot viņu darbu kopizdevumus, gan būdams viņu darbu bibliogrāfs. Te var minēt Aleksandru Puškinu, Mihailu Ļermontovu, Aleksandru Kuprinu, Maksimu Gorkiju, Viljāmu Šekspīru, Oskaru Vaildu u. c. Viņa vadībā sagatavotais bibliogrāfiskais rādītājs par latviešu daiļliteratūru, folkloru krievu un citu PSRS tautu valodās (1917–1956, vairāk nekā 100 autoru darbi) sniedz ieskatu mūsu literatūras atpazīstamībā ārpus Latvijas, parāda latviešu kultūras īpatnību toreizējā Padomju Savienībā.

Viņa plašajā literatūras un kultūras darbā vairāk nekā 54 gadus tuvakā līdzgaitniece bija Elmīra Egle, viņa dzīvesbiedre. Kā raksta Konstantīns Karulis atvadu vārdos E. Eglei, viņa vāca bibliogrāfiskos materiālus

K. Egles sakopotajam latviešu rakstnieku autobiogrāfiju krājumam “Atziņas” (1923–1924). Ļoti aktīva bija viņas līdzdalība J. Poruka, J. Jaunsudrabiņa A. Upīša, sevišķi Aspazijas un Raiņa bibliogrāfiju veidošanā (sk. 28. att.). V. Ancītis, papildinot savu pirms 20 gadiem iznākušo grāmatu par Kārli Egli “Bagāti gadi” (1967), stāsta, ka laikam gan nebūs tikpat kā neviena viņa darba, kam savu roku nebūtu pielikusi arī dzīvesbiedre; iespēšanai gandrīz viss dots ar Elmīras Egles akceptu, vērtējumu, padomu. Viņa neatlaidīgi turpināja darbu pie Raiņa bibliogrāfijas arī pēc K. Egles aiziešanas mūžībā, nododot tagadējam Rakstniecības un mūzikas muzejam bibliogrāfijas pēdējos paligrādītājus. V. Ancītis vēl atceras, kā E. Egle raksturoja bibliogrāfiju sastādīšanu 20. gadsimta 50. gadu beigās un 60. gados: “Raudāt gribas, kad padomā, ko izdara ar mūsu bibliogrāfijām. Mēs strādājam, pūlamies, lai iznāktu labāk, pilnīgāk, bet viņi – šim krusts pāri, tam krusts pāri, viss manuskripts vienos krustos, vienās švīkās; izrādās, ka īsta bibliogrāfija nemaz nav vajadzīga, pietiek ar šādu tādu.”

Akadēmiķis Edgars Siliņš uzsver, “ka ikvienam radošam zinātniekam publikācija vai referāts konferencē ir sava veida pašapliecināšanās, sava talanta spēju un sasniegumu sabiedriska prezentācija. Bet šādas pašapliecināšanās mērķis nedrīkst būt egocentrisks, narcistiskas iedabas. Ikvienai zinātniskai publikācijai jābūt rakstītai noteiktam adresātam – savas nozares speciālistam, zinātniekiem – kolēģiem, kurus šis darbs spētu ieinteresēt, kas tiem būtu derīgs un izmantojams”. Šis rindas var attiecināt gan uz K. Egles paveikto, gan nākamo paaudžu bibliogrāfu veikumu, kuri apkopo zinātnieku, rakstnieku un dzejnieku, mākslinieku u. c. veikumu. LU Akadēmiskajā bibliotēkā patlaban ir sagatavotas un izdotas 92 biobibliogrāfijas – zinātnieku vizītkartes (sk. 29. un 32. att.). Savu darbinieku veikumu apkopo arī RTU, LU, Rīgas Stradiņa universitāte, LLU un citas iestādes elektroniskajās datubāzēs, atsevišķos gadījumos to izdodot arī iespiestā veidā.

Bibliografēšanas tradīcijas turpinās, piemēram, apgāda “Neputns” sagatavotajās monogrāfijās pievienotas bibliogrāfiskās izlases, tostarp LU Akadēmiskā apgāda Aspazijas Kopoto rakstu jaunajā izdevumā (1. sēj., 2017).

Bibliogrāfijas būtība skaidri definēta literatūrzinātnieka Raimonda Brieža priekšvārdā dzejnieka Ojāra Vācieša bibliogrāfijai (2008): “Varētu teikt, ka bibliogrāfija ir īpaša lasāmviela, to iespējams lasīt vairākos virzienos. Iespējams sekot ierakstiem secībā, kādā to fiksējuši bibliogrāfi un laiks, vai – sekot kāda darba liktenim, ieraugot to saistībā ar laikmetu, kad tas publicēts, izsekot tā ceļam grāmatās, publicējumos, tulkojumos un dziesmās. Bibliogrāfijas ļauj izsekot dzejoļu un grāmatu liktenim. Aiz katra no ierakstiem slēpjas neminēta atsauce uz kādu brīdi, izdevumu un cilvēkiem, kas to veidojuši. Atsauce ne tikai uz Ojāru Vācieti, bet arī uz Ojāra Vācieša laiku un paaudzēm,

kas veidojušas šo laiku. Atduroties pie kāda no ierakstiem, lasītājam nākas ņemt rokās dzejoļu grāmatu, meklēt periodisko izdevumu, lai ieraudzītu to, kas bibliogrāfijā aizslēpts aiz numurētā ieraksta.”

Meklēsim aizslēpto arī bibliografētajos Aleksandra Čaka (2011) 1020 dzejoļos un poēmās, iznākušajās 98 grāmatās, Imanta Ziedoņa (2013, 2015) 2020 dzejoļos, 195 epifānijās, 30 pasakās, kopumā 174 grāmatās, Knuta Skujenieka (2017) 1832 dzejoļos, 45 grāmatās, ar dzejnieku vārsēm komponētajās dziesmās, rakstītajos kinoscenārijos, citu autoru veltījumos. O. Vācieša bibliogrāfijā fiksēti 4590 viņa dzejoļi, dzejniekam iznākušas 90 grāmatas. O. Vācietis ir viens no visvairāk komponētajiem latviešu dzejniekiem, O. Vācietim ir arī vairāk nekā 200 citu autoru veltījuma dzejoļu, vairāk nekā 30 veltītu mākslas darbu, apmēram 80 fotoportretu.

A. Čaka bibliogrāfijā Valdis Rūmnieks uzsver: “Ir savākts milzīgs materiāls, faktiski tā ir Čaka bezgalīgās pasaules skaidrā un drošā karte, pēc kuras varam pētīt un izjust dzejnieka fenomenu. Un tie nav tikai Čaka darbi. Šī bibliogrāfija vienlaikus rāda daudzu cilvēku – rakstnieku, kritiķu, mākslinieku, tulkotāju, mūziķu attieksmi pret Čaku, pat vismodernākajās izpausmēs (interneta resursi), (...) ka ikviens jauns papildinājums čakiānā būs labs pierādījums tam, cik Čaka pasaule ir bezgalīga.” Andra Konste atzīmē: “Nešaubos, ka Imanta Ziedoņa īstenais novērtējums mums vēl priekšā. Tur liela nozīme arī šai grāmatai, kurā apkopots un no jauna ieraugāms viņa milzīgais devums, izcilas, neiedomājami talantīgas dzīves rezultāts. Rakstus iecerot, mums bija kluss nodoms arī par bibliogrāfiju, pats autors to ļoti vēlējās.” Ieva E. Kalniņa tēlaini salīdzina K. Skujenieku ar planētu. Viņa bibliogrāfija vairāk nekā 600 lappušu apjomā ir ceļvedis, kas palīdz apceļot un izpētīt šo skaisto un bagāto planētu, vārdā Knuts.

K. Egles biobibliogrāfijas noslēdzotais 1558. ieraksts beidzas ar E. Lielmežas publikāciju “Paldies!” 1965. gadā laikrakstā “Padomju Jaunatne” sakarā ar viņa 40 gadu darbu Misiņa bibliotēkā. Domāju, ka varam tikai pievienoties šim *Paldies!* un pateikt paldies arī bibliogrāfiem Ārijai Bremperei, Jānim Paeglim, Veltai Lūkinai, Voldemāram Jauģietim, Martai Apīnei, Olgai Pūcei, Silvijai Šiško, Ērikai Flīgerei, Mārai Izvestnijai un daudziem citiem šīs nozares entuziastiem (sk. 30. att.).

AVOTI UN LITERATŪRA

1. *Akadēmiķis Jānis Endzelins*: bibliogrāfija / Latvijas PSR Zinātņu akadēmija. Fundamentālā bibliotēka; sast. K. Egle, J. Paeglis. Rīga: Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas izdevniecība, 1958. 106, [2] lpp. (Padomju Latvijas zinātnieki).

2. Ancītis, V. 1967. *Bagāti gadi: Kārļa Egles dzīve darbos un atziņās*. Rīga: Liesma. 164 lpp.
3. Egle, K. 1980. *Manas atziņas: izraksti no dienu piezīmēm un vēstulēm*. Rīga: Liesma. 177 lpp.
4. Egle, K. 1977. *Jānis Poruks: literatūras rādītājs, 1888–1975* / Latvijas PSR Zinātņu akadēmija. Fundamentālā bibliotēka; rād. iespēšanai sagat. V. Lūkina, Ā. Brempele; papild. sast. I. Andersone. Rīga. 440, [2] lpp. Iesp. ar rotapr.
5. Grēniņš, P. 1995. *Papildinājumi bibliogrāfiskajam rādītājam "Latviešu periodika"*: [apkopotī 1995. gada 20. novembrī]. Rīga: N.I.M.S., 23 lpp. (No kolekcionāra vākuma.)
6. *Komponists Jāzeps Vītols: bibliogrāfija* / Latvijas PSR Zinātņu akadēmija. Valodas un literatūras institūts; sast. K. Egle. Rīga: Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas izdevniecība, 1963. 212 lpp., 6 lp. iel. il.
7. *Latviešu daiļliteratūra krievu un citu PSRS tautu valodās, 1917–1956: bibliogrāfisks rādītājs* / Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Fundamentālā bibliotēka; sast.: K. Egle (darba vad.), V. Jauģiets, Ā. Brempele, E. Peile. Rīga, 1958. 140, [2] lpp.
8. *LPSR Nopelniem bagātais kultūras darbinieks docents Kārlis Egle: biobibliogrāfija* / Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Fundamentālā bibliotēka. Bibliogrāfijas nodaļa. Rīga, 1966. 228 lp. Mašīnraksts.
9. *Andrejs Upīts 100: personālais literatūras rādītājs* / V. Lāča LPSR Valsts bibliotēka. Zinātniski metodiskā un bibliogrāfiskā darba nodaļa; sast. V. Žukovska. Rīga, 1977. 83 lpp.

1. Ancītis, V. 1987. Bagāti gadi: papildinājums pirms 20 gadiem izdotai grāmatai. *Literatūra un Māksla*, Nr. 23, 5. jūn., 11. lpp.
2. Ancītis, V. 1987. Klusais lielums. *Oktobra Karogs*, Nr. 67, 6. jūn., 4. lpp.
3. Ancītis, V. 1967. Latviešu preses enciklopēdija. *Karogs*, Nr. 4, 165.–167. lpp.
4. Ancītis, V. 1976. Tautas dzejnieka bibliogrāfija. *Ciņa*, Nr. 213, 11. sept., 4. lpp.
5. Arājs, E. 1977. Lielais grāmatnieks. *Karogs*, Nr. 6, 177.–180. lpp.
6. Aspazija un Rainis, 1979: literatūras rādītājs / sast. Ē. Fligere. *Raiņa un Aspazijas gadagrāmata 1992. gadam*. Vāsterās: RuAF izd., 1992, 130.–150. lpp.
7. Bērsons, I. 1976. Kārlis Egle. *Bērsons I. Padomju Latvijas rakstnieki*. Rīga: Liesma, 115.–119. lpp.: ģīm.
8. Bibliogrāfija par Raini / sast. K. Egle. *J. Raiņa daiļrade: rakstu krājums* / sast. J. Niedre. Rīga: Latvijas Valsts izdevniecība, 1954, 507.–535. lpp.
9. Briedis, R. 2008. "Ojārs Vācietis latviešu .." *Ojārs Vācietis: bibliogrāfija* / Latvijas Nacionālā bibliotēka. Letonikas nodaļa; sast. M. Izvestnija. Rīga: Latvijas Nacionālā bibliotēka, XIII–XIV lpp.
10. Damburs, E. 1967. Latviešu kultūras druzas kopējs. *Karogs*, Nr. 6, 167.–170. lpp.: ģīm.
11. Egle, K. 1960. Bibliogrāfija. *Blaumanis R. Kopoti raksti*. Rīga: Latvijas Valsts izdevniecība, 8. sēj., 220.–461. lpp.
12. Egle, K. 1970. Bibliogrāfija. *Puškins A. Kopoti raksti* / sast. J. Osmanis. Rīga: Liesma, 5. sēj., 624.–766. lpp.
13. Egle, K. 1977. Dažas sarunas ar Kārli Egli: atzīmējot 90. dzimšanas dienu 2. jūnijā / pierakst. K. Karulis. *Karogs*, Nr. 6, 180.–181. lpp.

14. Egle, K. 1954. Maksima Gorkija lugu izrādes Latvijā: saīsināts bibliogrāfisks pārskats / ar K. Egles ievadu latv., kr. val. *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, Nr. 6, 149.–159. lpp.
15. Egle, K. Latviešu zinātne un literatūra. Periodikā iespiesto rakstu rādītājs, 1901.–1903. (1937) un 1932. gads (1938); Valsts bibliotēkas biļetens. Latvijas bibliogrāfijas žurnāls (1927.–1937.). *Izglītības Ministrijas Mēnešraksts*, Nr. 1, 1939, 105.–107. lpp.
16. Egle, K. 1933. Latvijas zinātne un literatūra. 1929. gads. Paraksts: K. Jaunākās Ziņas, Nr. 8, 11. janv., 5. lpp.
17. Egle, K. 1945. Ļermontovs latviešu valodā: bibliografija. *Ļermontovs M. J. Raksti*. Rīga: VAPP Daiļliteratūras apgāds, 2. sēj., 594.–623. lpp.
18. Egle, K. 1953. Vladimirs Majakovskis latviski: bibliogrāfisks pārskats (saīsināts) / ar K. Egles ievadu latv., kr. val. *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, Nr. 7, 131.–143. lpp.
19. Egle, K. 1956. Piezīmes par Raiņa darbu bibliografijām. *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, Nr. 12, 167.–172. lpp.
20. Egle, K. 1948. Rainis citās valodās: bibliografiski materiāli. *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, Nr. 3, 131.–160. lpp.
21. Egle, K. 1954. Tautas rakstnieka Viļa Lāča darbi: saīsināta bibliografija / ar K. Egles ievadu latv., kr. val. *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, Nr. 5, 133.–157. lpp.
22. Egle, K. 1962. Tautas rakstnieks Andrejs Upits: bibliogrāfija. Papildinājums (1957–1961). *Tautas rakstnieka Andreja Upiņa 85 gadi* / Latvijas PSR Zinātņu akadēmija. Valodas un literatūras institūts. Rīga: Zinātņu akadēmijas izdevniecība, 255.–272. lpp.
23. Egle, K. 1962. Ļevs Tolstojs latviešu valodā: isas bibliogrāfiskas piezīmes. Tolstojs Ļ. *Kopotī raksti*. Rīga: LVI, 14. sēj., 483.–520. lpp.
24. Egle, K. 1929. Valsts bibliotēkas bibliogrāfiskie izdevumi. Paraksts: D. *Latvju Grāmata*, Nr. 3, 166. lpp.
25. Egle, K. 1938. Valsts bibliotēkas bibliogrāfiskie izdevumi. *Tēvijas Sargs*, Nr. 47, 25. nov., 9. lpp.
26. Egle, K. 1935. Valsts bibliotēkas jaunākie izdevumi. Paraksts: K. *Izglītības Ministrijas Mēnešraksts*, Nr. 4, 411. lpp.
27. Fligere, Ē. 1976. Par Raiņa darbu bibliogrāfiju. *Literatūra un Māksla*, Nr. 37, 11. sept., 5. lpp.
28. Grēniņš, P. 1990. Piezīmes “Latviešu periodikas” III sējumam. *Karogs*, Nr. 1, 176. lpp.
29. Ievadam. *Raiņa gadagrāmata, 1975*. Rīga: Liesma, 1975, 5.–6. lpp.
30. Jauģiets, V. 1960. Latviešu periodikas retrospektīvās bibliogrāfijas sastādīšanas pieredze: kopsavilkums. *Fundamentālās bibliotēkas raksti* / Latvijas PSR Zinātņu akadēmija. Rīga: Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas izdevniecība, I, 284.–285. lpp.
31. Kalinka, L. 1987. Kārļa Egles simtgades lasījumi. *Karogs*, Nr. 8, 190.–191. lpp.
32. Kalniņa, I. E. 2017. Planēta, vārdā Knuts. *Knuts Skujeniņš: bibliogrāfija* / Latvijas Nacionālā bibliotēka. Letonikas un Baltijas centrs; sast. M. Izvestnija, A. Turlaja, I. Ruberte. Rīga: Latvijas Nacionālā bibliotēka, X–XV lpp.
33. Kalniņš, J. 1995. Kārlis Egle – kāds viņš man prātā stāv. *Misiņa bibliotēkas 110 gadu jubilejas zinātniskā konference, Rīga, 1995. gada 19. septembris: rakstu krājums*. Rīga: Latvijas Akadēmiskā bibliotēka. 47.–53. lpp.
34. Karulis, K. 1979. Atvadoties no Elmīras Egles. *Karogs*, Nr. 6, 190.–191. lpp.
35. Karulis, K. 1987. Kārlis Egle latviešu kultūras darbā. *Karogs*, Nr. 6, 148.–152. lpp.

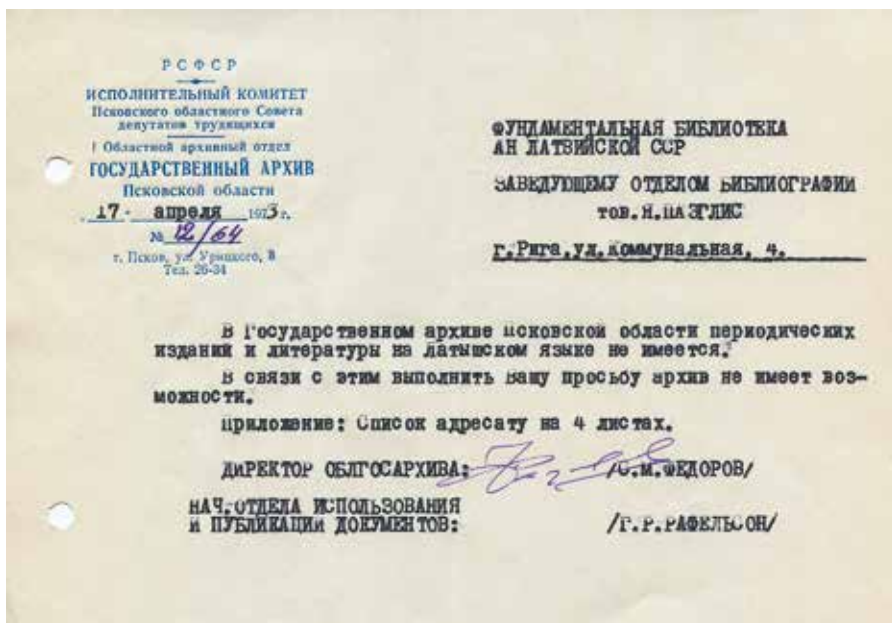
36. Konste, A. 2013. Mans darbs ir dārzos, kuri aizaug ciet ... *Imants Ziedonis: bibliogrāfija* / Latvijas Nacionālā bibliotēka. Letonikas un Baltijas centrs; sast. M. Izvestnija, A. Turlaja. Rīga: Latvijas Nacionālā bibliotēka, X–XV lpp.
37. Latviešu periodika: materiāli grāmatai “Latviešu rakstniecības rādītājs. III daļa” / ZA Misiņa bibliotēkas bibliografijas sektors. *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, 1954, Nr. 1, 151.–158. lpp.
38. Latviešu revolucionārās periodikas rādītājs (1898–1919) / sast.: K. Egle, E. Peile, Ā. Brempele, J. Paegle. *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, 1955, Nr. 12, pielikums, 14 lpp.
39. Lielmeža, E. 1965. Paldies! *Padomju Jaunatne*, Nr. 172, 1. sept., 3. lpp.
40. Melbārzdīs, J. 1968. Izdevumi, kurus gaidām. *Ciņa*, Nr. 23, 28. janv., 4. lpp.
41. Rēdliche, M. 1937. Misiņa bibliotēkas vadītājs Kārlis Egle. *Bibliotekārs*, Nr. 2, 34.–36. lpp.
“Un viņa nodarbošanās ar latviešu literatūras vēsturi un bibliografiju bibliotēkai tieši nāk par labu. Cik materiāla literāriem pētījumiem nav uzkrāts “Latvju Grāmatas 10 gadu gājums (1922–1931), cik bieži nenākas šķirstīt “Atziņu” bibliogrāfiskās daļas (I–III, 1923–1924) un Zeiferta “Latviešu rakstniecības vēstures” bibliogrāfiskās piezīmes, ko Kārlis Egle papildinājis 2. izdevumam! (II–III. 2. izd. 1930 un 1934). Arī citiem viņa rediģētiem un tulkotiem darbiem Kārlis Egle mēdz pievienot sīkas, rūpīgi izstrādātas bibliografijas, uz kurām droši var paļauties. Tādi ir Poruka kopoto rakstu jaunais izdevums (20 sēj., 1929.–30.), atmiņu krājums Teodora Zeiferta piemiņai (1932), J. Ziemeļnieka kopoti raksti (I. II, 1933.–34.), Tagores darbu tulkojumi (I.–VI. 1926.–34., II., VI. 2. izd. 1936. un 1937.) un viņa līdzredakcijā iznākusi, nesen pabeigtā “Latviešu literatūras vēsture” (I.–VI. 1934.–37.).”
42. Ronis, I. 1978. Latviešu periodikas bibliogrāfiskais rādītājs. *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, Nr. 31, 150.–151. lpp.
43. Rūmnieks, V. 2011. Čaka pasaule. *Aleksandrs Čaks: bibliogrāfija* / Latvijas Nacionālā bibliotēka. Letonikas nodaļa; sast. M. Izvestnija. Rīga: Latvijas Nacionālā bibliotēka, XII–XVII lpp.
44. Šimanis, G. 1988. Garīgās kultūras bagātību krājējs: Kārlim Eglem – 100. *Latviešu valodas kultūras jautājumi: (rakstu krājums)* / sast. J. Rozenbergs. 24. laid.: Vārds jaunajiem filologiem. Rīga: Avots, 34.–42. lpp.: ģīm.
45. Treijs, R. 1990. Darbs gadsimta ceturkšņa garumā: Latviešu periodika. 1768–1940. 1.–3. sējums. Rīga: Zinātne, 1966–1989. *Karogs*, Nr. 1, 173.–175. lpp.
46. Andreja Upīša bibliogrāfija / sast. K. Egle. *Tautas rakstnieks Andrejs Upīts: rakstu krājums* / sakop. A. Grigulis, R. Egle. Rīga: Latvijas Valsts izdevniecība, 1947, 391.–434. lpp.
47. Vilsons, A. 1978. Kluso darbinieku lielais veikums: [rec. par: K. Egle. Jānis Poruks: literatūras rādītājs, 1888–1975. Rīga, 1977]. *Karogs*, Nr. 4, 175. lpp.
48. Vilsons, A. 1957. Literatūrzinātnieka Kārļa Egles septiņdesmit gadi / tekstā J. Sudrabkalna veltījuma dzejolis K. Eglem. *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, Nr. 5, 159.–166. lpp.: ģīm.
49. Vilsons, A. 1962. Tautu draudzībai un kultūras līmeņa celšanai veltīts mūžs: (Nopelniem bagātā kultūras darbinieka K. Egles 75. gadadienu atzīmējot). *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, Nr. 8, 137.–140. lpp.

Veltījumi Kārlim Eglem

1. Tagore, R. 1999. Mājās un pasaulē: romāns; Dzejas. Lugas. Esejas / no bengāļu val. tulk., ievadpceri sarakstījis V. Ivbulis. Rīga: Daugava, 447 lpp. Grāmata veltīta Kārlim Eglem un Rihardam Rudzītim, pieminot viņu darbu indoloģijā.

* * *

1. Aizpurs, K. [2014] Kārlim Eglem (Kā egle dārzmalā bez krāsām skaļām). *Aizpurs K. Liepu zemes dziesmas: dzeja*. [Rīga]: S. Laimiņa, 110. lpp.
2. Ancītis, V. 1974. Kārlim Eglem aizsaulē (Un atkal ir jūnijs. Un vasara klāt). *Skola un Ģimene*, Nr. 9, 7. lpp.
3. Čaterdži, S. K. 1967. Zinātnieka Kārļa Egles astoņdesmit gadu dzimšanas dienas svinībās Rīgā, Latvija, PSRS. Apsveikuma vārsmas sanskrita valodā (ar tulkojumu angļu valodā), ko sacerējis Dr. Suniti Kumars Čaterdži, Indijas humanitāro zinātņu profesors, Kalkatā 1967. gada 8. jūnijā (Baltu tauta te dzīvo ar raksturu lēnu un stingru). *Karogs*, Nr. 11, 191. lpp.
4. Grēviņš, Valdis. 1967. Taurētājs un Egls: Kārlim Eglem dzimšanas dienā (Reiz augstā eglē kāpa taurētājs ar tauri). *Padomju Zeme*, Nr. 64, 1. jūn., 3. lpp.
5. Ķempe, M. 1967. Kārlim Eglem (Diženais Egls). *Padomju Zeme*, Nr. 64, 1. jūn., 3. lpp.; Ķempe, M. 1972. Kārlim Eglem. *Zvaigzne*, Nr. 11, 8. lpp.
6. Ļūdēns, V. 1978. Kārlim Eglem (Saules nežēlota diena). *Literatūra un Māksla*, Nr. 35, 1. sept., 6. lpp.
7. Mauriņa, Z. 1997. Kārlim Eglem (1887–1974); Elmīrai Eglei (1895–1979). *Zenta Mauriņa vēstulēs un atmiņās* / sast. I. Sokolova. Rīga: Preses nams, 71.–77. lpp.
8. Mauriņa, Z. 1939. Zili sirmie apvāršņi: Kārlim Eglem veltīts tēlojums. *Daugavas gadagrāmata, 1940: divdesmit ceturtais gads*. Rīga: Valters un Rapa, 75.–85. lpp.
9. Osmanis, J. 1997. Misiņu bērnam: Kārlim Eglem (Te pie loga glaudās vējā). 20.05.70. *Vienīgi jums!* Rīga: Annele, 236. lpp.
10. Stumbrs, O. 1985. Kārļa Egles piemiņai (Tevi apraudāt man neklājas). *Stumbrs, O. Mitrā daba ar ūpjiem: dzejoļi*. Stokholma: Daugava, 104. lpp.
11. Sudrabkalns, J. 1957. Kārlim Eglem (Gads gadā staigā grāmatnieks bez bailēm). *Latvijas PSR Zinātņu Akadēmijas Vēstis*, Nr. 5, 166. lpp.
12. Vējāns, A. 1974. Atgriešanās (Cik gadu un ceļu ir aizvijies jau): Kārļa Egles (2.VI.1887.–25.VI.1974.) piemiņai. *Karogs*, Nr. 8, 62. lpp.
13. Vīgre, B. 1937. Tagores “Mājas un Pasaules” ceļiniekam: (rakstniekam Kārlim Eglem šūpla svētkos) (Kur man glabāt skatu Tavu). 1937. g. 2. jūnijā. *Bibliotekārs*, Nr. 2, 34. lpp.

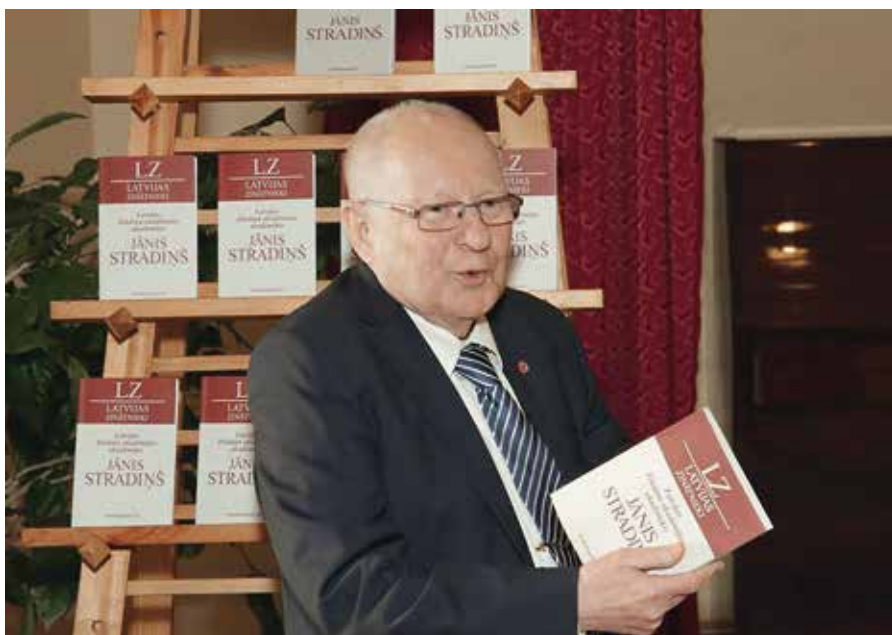
26. attēls. Sarakste ar institūcijām.
No Latvijas Universitātes Akadēmiskās bibliotēkas (turpmāk – LU AB) kolekcijas

27. attēls. Materiāli Andreja Upīša bibliogrāfijai.
No LU AB kolekcijas

28. attēls. Katalogi, kartotēkas, kastītes... Rūpīgi sakārtotās Elmīras un Kārļa Eglu izrakstītās kartītes Raiņa bibliogrāfijai.
No LU AB kolekcijas

29. attēls. LU Akadēmiskās bibliotēkas biobibliogrāfiju sērijas "Latvijas zinātnieki"
92. biobibliogrāfijas atvēršana 2017. gada 24. martā. Latvijas Zinātņu akadēmijas Senāta
priekšsēdētājs Jānis Stradiņš. Foto: Roberts Svižeņecs.
No LU AB kolekcijas

30. attēls. Kārļa Egles darba turpinātāji. No kreisās – Ārija Brempele, pretī – Jānis Paeglis un jaunā bibliogrāfe Dagnija Ivbule, pie loga – Māra Lazdiņa un Emīls Lagzdiņš. Zinātniskās bibliogrāfijas nodaļas darbinieki, 1985. gads. Foto: Jānis Pauliņš.
No LU AB kolekcijas

31. attēls. Bibliogrāfijas “Latviešu grāmata ārzemēs, 1920–1940” atvēršanas svētki 1998. gada 25. augustā. No kreisās: sastādītāja Lolita Lāce, redaktore Dagnija Ivbule, vēsturnieks Indulis Ķēniņš, projekta vadītāja Venta Kocere, sastādītāja Ērika Flīgere. Foto: Zigurds Mežavilks

32. attēls. Jurista, Latvijas Zinātņu akadēmijas ārzemju locekļa Dītriha Andreja Lēbera biobibliogrāfijas atvēršana viņa 80. dzimšanas dienā 2003. gada 4. janvārī. Pirmajā rindā no kreisās: bibliogrāfes Dzintra Zaķe, Svetlana Čvanova, Līga Krūmiņa, jubilārs Dītrihs Andrejs Lēbers; otrajā rindā no kreisās: bibliogrāfes Jana Klebā, Ilze Barone, Māra Kadiķe un Dagnija Ivbule. Foto: Venta Kocere

investigations in book publishing, but also library specialists have been promoted. We have the new library building, the so-called "Castle of Light", and the Misiņš Library has been functioning for 133 years.

The information in this article has been gained from library webpages and the works mentioned in the reference sources.

Dagnija Ivbule

Bibliography – Public Presentation of the Author's Contribution

Keywords: *bibliography, history of compiling bibliographies, personalia, Letonika, 20th century*

The publication is dedicated to Kārlis Egle's contribution to bibliography. It is an attempt to outline the development of bibliography in the context of the 20th century. Egle was a bibliographer, literary scholar, translator and book scientist. This work is based on memoirs of his contemporaries, reviews on his work, articles dedicated to his anniversaries, minutes of meetings and correspondence with private persons and institutions. His spouse Elmira Egle has also helped in his work. Sources reveal dedications to Egle by several authors. Egle was disappointed that manuscripts of the compiled bibliographies of Rainis and Andrejs Upīts were not published. It has not been done until today, although we have celebrated the 150th anniversary of Rainis, and Upīts will have his 140th birthday this year. As a bibliographer, Egle appreciated the bibliographic indexes compiled by the Latvian State Library: indexes of Latvian press publications, analytical excerpts of collections and indexes of books published in Latvia.

Bibliographic work still continues today, in the 21st century, involving personal and branch bibliographies, as well as bibliographic reviews. The Academic Library of the University of Latvia (the former Fundamental Library of the Academy of Sciences of the Latvian SSR) and Misiņš Library, where Egle worked, have compiled personal biobibliographies of 92 researchers. Bibliography of Latvian press publications has been completed. It was started by Jānis Misiņš, continued by Kārlis Egle and completed by his academically educated students Ārija Brempele and Jānis Paeglis, and several bibliographers of the younger generation.

Academician Edgars Siliņš has said that any publication or conference presentation by a creative researcher is a kind of self-assurance, public presentation of one's own abilities and achievements.

Bibliographies of Latvian poets Aleksandrs Čaks, Ojārs Vācietis, Imants Ziedonis, Knuts Skujenieks and publications of different authors' collected works can be numbered among these achievements. This tradition is continued by publishing houses, e.g. "Neputns" and research centres, e.g. Latvian Academy of Sciences Baltic Centre for Strategic Studies.

Today, we can express our gratitude to a number of bibliographers: Velta Lūkina, Voldemārs Jauģietis, Ērika Fligere who worked at the former Fundamental Library of the Academy of Sciences of the Latvian SSR, as well as Olga Pūce, Marta Apīne, Silvija Šiško, Māra Izvestnija work at the National Library of Latvia, and many other bibliographers.

Gunta Jaunmuktāne

The Misiņš Library in the Course of Time

Keywords: *Jānis Misiņš, book, Krāces, library stock, manuscripts, the Misiņš Library*

The title of the oldest and the most complete repository of the Latvian literature has been changed for several times:

- Jānis Misiņš Library 1885–1925
- The Misiņš Library of Riga City 1925–1946
- Jānis Misiņš Library of the Academy of Sciences of the Latvian SSR 1946–1954
- J. Misiņš Department of Latvian Literature of the Fundamental Library of the Academy of Sciences of the Latvian SSR 1954–1992
- The Misiņš Library of the Latvian Academic Library 1992–30.09.2009
- The Misiņš Library of the Academic Library of the University of Latvia 01.10.2009–

Nevertheless, its mission has not changed – to preserve Latvian national culture, art, language, literature, folklore, traditions and science.

The main aim of the Misiņš Library is to collect:

- Everything that has been published in Latvia regardless of language;
- Everything that has been written in Latvian and published anywhere in the world;
- Everything about Latvia and Latvians, regardless of language and place of publication, as well as everything that has been written by Latvians and published in foreign languages.